

[ana sayfa](#)[haber](#) ▼[röportaj](#) ▼[çocuk kitaplığı](#) ▼[yazma dersleri](#)[yazarlar](#) ▼[okuma halleri](#) ▼

100. baskıyı yapan matematik maceraları ve KEÇİ EDEBİYAT

Posted by [gülenay börekçi](#) on December 27, 2015 · [4 Comments](#)

Günüşiği Kitaplığı tarafından yayımlanan "Kraliçeyi Kurtarmak" geçen hafta 100. baskısını, "Haritada Kaybolmak" ise 90. baskısını yaptı. Bizim ülkemiz için çok şaşırtıcı bu rakamların şerefine de iki kitap ciltli olarak yeniden yayınlandı. Üstelik bu kez Sadi Güran'ın illüstrasyonlarıyla... Haberi alınca, Rus yazar Vladimir Tumanov'a ulaşip birkaç soru sormak şarttı. Röportajımızı aşağıda okuyacaksınız...

[ana sayfa](#)[g noktasi](#)[yangında ilk kurtarılacaklar](#)[bir zamanlar teknoloji](#)[güzel & tuhaf](#)

Gülenay Börekçi

Haritada kaybolduk, kraliçeyi kurtardık

Çocuklar kitaplarınızı neden bu kadar çok seviyor?

Sanırım çocukların kitaplarını sevmesinin sebebi, hepsinde maceranın ön planda olması, bir de dijital ortamlarda deneyimledikleri rekabet duygusunu bilmece aracılığıyla yeniden tadabilmeleri. Ayrıca matematik ve coğrafya gibi eğitim bileşenlerinin kullanıldığı için kitaplarım, çocukların yanı sıra öğretmenlerin de ilgisini çekti.

“Kraliçeyi Kurtarmak” adlı kitabı oğlunuz Alex matematik dersinde yaşadığı zorlukları aşabilsin diye yazdığınızı söylemişsiniz...

İnsanoğlu son derece sosyal bir varlık. Deneysel araştırma verileri soyut problemlerin sosyal etkileşim diline çevrilince daha kolay çözümlenebildiğini gösteriyor. Aynısı matematik için de geçerli. Okul matematiği fazlasıyla kuru. Ama öyküleri hepimiz seviyoruz. Yani yaptığım şey, temelde matematiği sosyalleştirerek insani hale getirmektir. İşe yaradı da. Oğlum şu anda ileri düzeyde cebir problemlerini kolayca çözüp kuantum kimyası üzerine konuşabiliyor, dahası kimya ve programlama alanında üniversite öğrenimini tamamlıyor. Kızım Vanessa ise liseyi

matematik dalında altın madalyayla bitirdi. İki de kitabımın karakterleri oldukları için çok mutlu.

“Haritada Kaybolmak”ı ise ders kitaplarındaki coğrafya bilgisinin kuruluşunu telafi etmek için yazmışsınız. Kahramanlar hikayenin bir yerinde ansızın yaşıyor. Çocukların yetişkinlere karşı empati geliştirmesini sağlamak gibi bir amacınız var mıydı?

97'sine kadar yaşayan dedemi yad etmek istedim bu kitapla. Onun yaşlanıp güçten düşmesini izlemiştim ama yaşlanmanın zorluklarını kavrayabilmem oldukça uzun zamanımı almıştı. Gençlerin sorunu, yaşlılığı hiç başlarına gelmeyecek saymaları. Ama öyle değil. Bu yüzden yaşlılara şefkat duygularını geliştirseler iyi olur. Hızlı yaşlanma fikri çocukluğumda okuduğum kitaplarda en ilgimi çeken konulardan biriydi.

Çocuk, genç ve yetişkin dünyanın bugün kullandığı dil için ne düşünüyorsunuz? Özellikle de sosyal medyadaki dili düşünerek cevaplar mısınız?

Dil asla durağan değildir. Sosyal, tarihsel ve teknolojik etkiler altında sürekli değişir. Örneğin 19. yüzyıl ve erken 20. yüzyıl Alman ve İngiliz romanlarında cümleler, daha uzun ve karmaşıktı. Bugünse edebiyatta cümleleri kısaltma eğilimi var, artık kimse Thomas Mann kadar uzun cümle kurmuyor. Bunda kısmen internetin etkisi var elbette. Ama bence bu, ille kötü bir şey olmak zorunda değil. İletişim formatları daima zamanın gereksinimlerine cevap verir, yani iyi ya da kötü dil yapısı diye bir şey yoktur. Dile ilişkin her yeni buluş, iletişimi zenginleştirir. Ne şekilde zenginleştirdiği o an değil, çok daha sonradan anlaşılabilir. İşin ilginç yanı yetişkinler her konuda tutucu olduğundan, dile ilişkin yenilikler hep gençlerden gelir. Gençler bizim için canlandırıcı güç, onların nasıl iletişim kurduklarına dikkat etmeliyiz.